

Uuest aastast uue presidendi pilguga

Alanud 2009. aastaks keegi ülearu optimistlikke prognoose teha ei julge. Keerulised ajad nõuavad hästi läbimõeldud otsuseid ja otstarbekaid tegusid.

Arstkonna esindajana on Eesti Arstide Liit alati oma arvamuse välja öelnud ja teeb seda ka edaspidi. Võib-olla oleme olnud sotsiaalministeeriumile ja haigekassale natuke ebamugav partner, kuid meie seisukohtadega on siiski suuremal või vähemal määral arvestatud.

Üks viimaste aastate peamisi nõudmisi on olnud tervishoiu rahastamise suurendamine. Nüüd on kõigile silmaga näha, et ainult ravikindlustusmaksust ei piisa kättesaadava ja kvaliteetse arstiabi tagamiseks. Tuleb mõelda, kuidas kokku kuivama kippuvaid ressursse kõige paremini kasutada. Meie tervishoid

on juba niigi tunnistanud üheks kulutõhusamaks Euroopas, seega efektiivsuse suurendamiseks enam kuigi palju ruumi pole. Poliitikud peavad lõpuks ometi hakkama otsima lahendusi, kuidas tuua tervishoidu lisavahendeid. Lähtuma peab eelkõige patsientide huvidest, kuid ei tohi unustada ka seda, et patsiente saab kõige paremini aidata heades tingimustes töötav motiveeritud arst.

Tervishoiuvaldkonnas on palju huvirühmi. Ühiste eesmärkide nägemine ja koostöö toob kasu kõikidele osapooltele. Et selline koostöö on võimalik, näitas möödunud aasta lõpus patsiendiorganisatsioonide algatatud diskussioon tervishoiu korralduse ja finantseerimise üle, kus osalesid ka haigekassa, haiglate liit, ravimitootjate liit, tervishoiutöötajate kutseliit ja arstide liit. Edasi on plaanis jätkata arutelu koos riigikogu fraktsioonide esindajatega.

Eesti Arstide Liit on nii kutseliit kui ka ametiühing. Viimastel aastatel oleme olnud ametiühinguna edukad ja võidelnud arstidele välja märkimisväärse palgatõusu. Avalikkus tunneb meid organisatsioonina, kes suudab oma liikmete eest seista. Meie sihid pole muutunud. Palgavõitlust tuleb kindlasti jätkata, kuni me pole jõudnud näiteks põhjamaade kolleegidega võrreldavale tasemele. Palk pole aga ainus motiveeriv tegur. Praegu on õige aeg tegelda ka töötingimuste parandamisega ja alustada läbirääkimisi üleriigilise kollektiivlepingu sõlmimiseks, mis reguleerib töösuhteid, tööaja, ületunnitöö ja valvete tasustamise, puhkuse ning täienduskoolituse tingimusi. Loodetavasti

Andrus Mäesalu

mõistavad ka tööandjad euroopaliku töökeskkonna kujundamise tähtsust ja võtavad meie ettepaneku vastu.

Organisatsioon on tugev, kui ta säilitab oma traditsioone, kuid suudab samas ka muutuda ja edasi liikuda. Arvestades arstikonna ja ka EALi liikmeskonna vanuselist struktuuri, peame tegelema liidu jätkusuutlikkuse küsimusega. Praegu on ligi neljandik töötavatest arstidest vanemad kui 60 aastat. Lähiaastatel suureneb tunduvalt pensioniikka jõudvate arstide arv, mida tööle asuvate noorte kolleegide hulk ei korva. Seda olulisem on iga arst ja iga arstide liidu liige. Järelkasvu aitab tagada parem koostöö arstiteaduskonnaga ja arstiteaduse üliõpilaste seltsiga, kus sirguvad arstide liidu tulevased liikmed ja juhid.

Arstiameti maine parandamise ja arstide vastu usalduse suurendamise nimel tuleb tegutseda põhimõttel üks kõigi, kõik ühe eest. Kollegiaalsus ja lugupidav suhtumine patsientidesse ning koostööpartneritesse jäävad meie märksõnadeks nii sel aastal kui ka edaspidi.

Järgmiseks kolmeks aastaks on mulle usaldatud arstide liidu presidendi amet. Meie eesmärkide saavutamiseks ei piisa ainult presidendist, kõigil liidu liikmetel on siin oma roll. Ühtne arstikond on jõud, millega arvestatakse. Seda oleme varem tõestanud ja küllap teeme seda ka edaspidi kui vaja.

Andrus Mäesalu
Eesti Arstide Liidu president